

var saaledes uddebateret, at den var i Stand til at kunne indlades til Doms. — Da jeg imidlertid nu saaledes har faaet Ordet, vil jeg benytte Leiligheden til at rette nogle enkelte Bemærkninger ogsaa til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad), som sluttede Forhandlingerne igaar. Jeg vil da sige til ham, at, naar han mente, at jeg havde hoveret eller overhoved brugt hoverende Udtryk overfor det ærede Medlem med Hensyn til hans Angreb paa Statsrevisionen og dette, at han blev forhindret i at gjentage mundtlig, hvad han skriftlig havde udtalt, da befinder han sig her i en fuldstændig Vildfarelse. Jeg har ikke paa nogen Maade hoveret derover, det kunde ikke falde mig ind. — Jeg vil ogsaa benytte Leiligheden til at sige, at jeg allerede igaar ved at udtrykke min Samstemning med den høitærede Formands Fortolkning af mine Ytringer tilkjendegav, men jeg gjentager det her at jeg ikke har brugt det Udtryk, som det ærede Medlem vilde lægge mig i Munden, og naar det ærede Medlem igaar henviste til at efterse Rigsdagstidenden, saa vil jeg slutte mig til denne Henvisning, og da vil man kunne se, at det ærede Medlem ikke har havt Ret til at tillægge mig de Udtalelser, han gjorde. — Det forekommer mig, at det ærede Medlem i det Hele har argumenteret paa en noget overlegen Maade, han har karakteriseret sine egne Argumenter som afgjørende, men den modsatte Opfattelse har han gjentagne Gange betegnet som topmaalt Urimelighed og brugt andre saadanne Betegnelser. Jeg tror ikke, at Argumenternes Vægt vore ved, at den, der frembærer dem, selv karakteriserer dem paa den Maade, som det ærede Medlem her har gjort og oftere tidligere har været tilbøjelig til. Jeg tror, det er rettere, at vi fra begge Sider overlade vore Tilhørere at bedømme, hvilken Vægt vore Argumenter have, end at vi selv bedømme dem. — Jeg vil ikke indlade mig paa at følge det ærede Medlem i hans hele Udvikling, thi jeg tror, at der i den Henseende er sagt fra begge Sider, hvad der i denne Sag kan siges, og jeg skal i den Henseende henvise til, baade hvad andre ærede Medlemmer, der staa paa min Side, og hvad jeg selv har udtalt, men der er blot enkelte korrigerende Udtryk, jeg vil sige til. Det er da f. Ex. det, at det ærede Medlem anskede over, at jeg igjen var vendt tilbage til den Udtalelse, som har været det til Grund liggende for Folkethingets Opfattelse med Hensyn til Reserverfondens Stilling, at Pengene laa lige godt, enten de laa i Sorø Akademis Kasse eller i Theatrets Reserverfond. Det ærede Medlem sagde: det er meget muligt, at de ligge lige godt begge Steder, thi til en vis Grad — saaledes forstod jeg det ærede Medlem — vilde under lignende Omstændigheder Sorø Akademis Kasse være til Ministerens Disposition ligesaa godt som Theatrets Reserverfond, og, det har jo Sigura viist, har været Tilfældet. Jeg vil da kun

dertil sige den Bemærkning, at jeg tror, at der efter hele denne Sags Gang er en fornyet og fordoblet Anledning for Repræsentationen til at tage det Spørgsmaal under Overveielse, at der trænges til en større Garant overfor de separate Fonds, end der hidtil har været. Det Forhold, som eksisterer, at vi have saa at sige to Finantsministre, er aldeles unormalt, for ikke at bruge stærkere Udtryk. Der vilde dog altid gives nogen Garant mod Misbrug af de separate Fonds, naar det var saaledes som det burde være, at der dertil i alt Fald fordrødes, ikke alene Kultusministerens, men ogsaa Finantsministerens Tilslutning. Jeg er overbevist om, at had der her er passeret med Hensyn til Sorø Akademis Formue, vil være et stærkt yderligere Argument til Støtte for den Betragtning, at de separate Fonds ikke længere bør eksistere som saadanne. Dette var den ene Bemærkning, jeg ønskede at gjøre. Den anden har det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) allerede tilstrækkelig berørt, nemlig det Utvilsomme, der fra Begyndelsen af denne Sags Behandling var i, at Beføstningen til Dekorationerne, til deres Overflytning maatte være med i Overlaget, og at man gik ud fra, at de Beføstninger, der overhovedet kunde blive at anvende paa Dekorationerne, vilde blive aldeles forsvindende, hvilket aldeles tilstrækkelig blev udtrykt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille), der dengang forsvarede det Forslag til Theaterloven, som gjorde, at det blev muligt at forandre Scenens Dimensioner. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds havde med Hensyn til Udviklingen heraa beraabt sig paa Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) netop med Hensyn til Muligheden og Sandsynligheden af, at der her vilde fremstaa Udviklinger. Jeg tror, at det ærede Medlem i den Henseende ikke har benyttet disse Udtalelser rigtigt; han mente nemlig, at der i de Udtalelser, som bleve fremsatte af det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds, skulde ligge en Erkjendelse af, at en Minister vilde være berettiget til at komme til os paa den Maade, som her er flet, med disse Efterbevillinger. Jeg skal da erindre om, at et Udtryk, det ærede Medlem dengang brugte, hvis Vægt i andre Henseender jeg isvrigt her flet ikke skal komme ind paa, var følgende: „Et Arbejde, der er halvt fuldendt, vil man ikke lade blive staaende, og man vil komme til os og sige, have I sagt A, maa I ogsaa sige B, nu maa I ogsaa fuldende det“; men mine Herrer, det er netop det, man ikke har gjort, det er det, vi anse over, at man ikke er kommen til os og har sagt, nu er der sagt A, nu opfordre vi eder til at sige B. Det er netop det, der ikke er flet, og derfor tror jeg, at det ærede Medlem ogsaa er uberettiget til at gjøre den Anvendelse af disse Udtryk, som han har gjort. Derfor man endda var gaaet denne